

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויזנפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

העונשים שקיבל יוסף, לא על עצם המידע, והעברת מידע, שזהו צד מבורך שאין כמוהו, אלא על מידע לא אמיתי, שיוסף סיפר שאחיו נכשלים באבר מן החי (שהוא אחת משבע מצוות בני נח, שנאסר על כל אדם, ע' בראשית לד, יח), ובאמת הם אכלו שה "בן פקועה", דהיינו שיצא חי מרחם אמו, אחר שחיטת האם, שכבר נותר בשחיטת אמו. נמצא שבאמת לא אכלו שום איסור. וכן המידע שהעביר שקוראים לאחיהם "עבדים" לא היה מדויק והגויס והוסיף על המציאות. ועל העריות שסיפר שאחיו תולים עיניהם בבנות הארץ

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר וישב לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"וישב יעקב... יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה את אחיו בעאן... ויבא יוסף את דיבתם רעה אל אביהם"
(בראשית לו, א"ב).

הכנעניות לשאת מהם נשים (ע' בבראשית רבא פד, ז), טעות היא ולא נכון, כי דבר זה מאוס היה בעיניהם בקבלה מהאבות וכמ"ש (בראשית כד, ג) ואשביעך בה' אלקי השמים ואלקי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני, אשר אני יושב בקרבם. וככל הנאמר לעיל לענין אחים ואחיות ביחס להורים, כמו כן נאמר בבתי ספר ישיבות וסמינרים, שמצוה רבתי להעביר מידע שיכול ליישר ולהציל תלמיד/ה דורותיהם. אלא שכמוכן המידע צריך להיות אמין. ואם הוא ספק, צריך שיאמרוהו בלשון ספק. והכל צ"ל בכוונה טובה להציל ולא להזיק. וחוקה שההורים ומורים לא התנהגו בפזיזות ויבדו בדרכם הם באמינות ופרטי הדברים, ויתחסו לדברים כבדיני נפשות כבוד ראש הראוי, וישקלו היטב את צעדיהם ודיבוריהם, לתועלת הכלל והפרט.

ופרשי כל רעה שהיה רואה באחיו בני לאה, הרי מגיד לאביו. שהיו אוכלים אבר מן החי, ומזלזלים בבני השפחות לקרותם עבדים, וחשודים על עריות. ובשלושתם לקה, וישחטו שעיר עזים (להלן פסוק לא), במכירתו, ולא אכלוהו חי. ועל דיבה שסיפר עליהם שקורין לאחיהם עבדים - "לעבד נמכר יוסף" (תהלים קה, ז). ועל עריות שספר עליהם - ותשא אשת אדוני וגו' (להלן טז, ז). עכ"ל. אמרו חז"ל (כהגדה של פסח) ואת עמלינו (דברים כו, ז) אלו הבנים. כי הרבה כוחות ועמל

גדלות ישראל

בַּמָּחָה בַּח' וַעֲשֵׂה מִזֶּבֶחַ אֲרִיזָה וְרַעַה אֲמוֹנָה (תהלים ל"ו). הַגָּה הַכֹּלֵל, שְׁצַרְיָה בַּל אָדָם לְרֵאוֹת שְׁמִצְדוֹ לֹא יִהְיֶה עֹבֵב מְשִׁיחָא, דְּהִינּוּ לְעֵשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלִתְקֵן מַעֲשָׂיו. וּבְכָל צְדִיק וְצַדִּיק, מִי שֶׁהוּא צְדִיק בְּאֵמֶת, יֵשׁ בּוֹ הַתְּגַלּוֹת מְשִׁיחָ. וְאַחֲרָיִם לְפִי שְׂאִין בּוֹ הַתְּגַלּוֹת מְשִׁיחָ, יֵשׁ בּוֹ מְדָה שֶׁל מְשִׁיחָ, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְשִׁחָ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב בְּזֶהר הַקְּדוֹשׁ (בְּרֵאשִׁית דף כה:): 'מְשִׁיחַ דָּא מְשָׁח, כְּמוֹ שְׂאֵפְרֵשׁ. מִי מְשָׁח מִסֵּר נַפְשׁוֹ בְּעַד יִשְׂרָאֵל, כִּי יֵדַע שְׁפָלוֹתוֹ בְּאֵמֶת, וְיִדְעַת חֲשִׁיבוֹת וּגְדֻלּוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (בְּמִדְבָר י"ב): 'וְהָאִישׁ מְשָׁח עָנּוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם', וּמְחַמֵּת זֶה מִסֵּר נַפְשׁוֹ וְחִיּוֹתוֹ בְּעַדָּם. לְכֵן מִי שֶׁהוּא צְדִיק בְּאֵמֶת, וְיִדְעַת שְׁפָלוֹתוֹ, וְיִכִּיר חֲשִׁיבוֹת יִשְׂרָאֵל, יְכוּל לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעַדָּם.

(ליקו"מ עט)

בברכת התורה וכמו"ם

שמעון יוסף הכהן ויזנפלד

עיקר הגאולה

כמו שכתוב: כי בשמחה תצאו וכולי ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה, וכמו שאמר רבינו ז"ל (סימן כד) ששמחה הוא עולם החירות עיין שם. ואז יתהפך כל היגון ואנחה שהוא בחינת מרירת הגלות יתהפך לשמחה, בבחינת ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה, וכמו שכתוב: והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם, וכמבואר כל זה למעלה, ועל כן נמשכה נשמת משיח על ידי אתערותא דנוקבא דייקא כמבואר בתורה בענין בנות לוט שמהם יצאו רות ונעמה שמהם יצא דוד ומשיח כנ"ל, וכן במעשה של תמר ויהודה, כמו שכתוב: ותשב בפתח עינים, וכן במעשה של רות ובעז, כי כל זה הוא בחינת התהפכות היגון ואנחה לשמחה שהוא עיקר בחינת משיח, בחינת והפכתי אבלם לששון כנ"ל. כי כל אלו היה כוונתם לשם שמים כמבואר בדברי רז"ל ובפרוש רש"י, וכשהתעוררות מן האשה לשם שמים להחיות זרע להעמיד תולדות, נמצא שהיגון ואנחה בעצמו נתהפך לשמחה מאחר שהיא בעצמה ששם אחיות היגון ואנחה ברצונה נעשית מרכבה אל הקדושה, מאחר שרצונה להעמיד תולדות לקיום העולם שהוא בחינת שמחה כנ"ל, כי זווג דמצוה לקיום העולם הוא בחינת שמחה וכולי וכנ"ל.

(ליקו"ה אה"ע הל' אישות ה"ד אות כו)

מודעים בזמן, היו יכולים לפעול ולהשפיע ולשנות את פני הדברים, ומכיון שלא ידעו הענינים התדרדרו והתדרדרו עד התהום, באופן שכבר הענינים יצאו לגמרי משליטתם והשפעתם. ועל כן פשוט וברור מאד, שמי שכן יודע מהנעשה אצל הבנים והבנות, יודיע בזמן ובהקדם להורים, כדי שיוכלו לפעול בזמן ולהציל את זרעם, ומצוה וחובה רבתי ליידע להורים הנעשה עם בניהם ובנותיהם, ודבר זה מוטל על כל אדם, ובפרט על האחים והאחיות, מוטל עליהם לספר להורים, לתועלתם של האחים, על הנעשה אצל אחיהם, כדי שההורים יוכלו לברר ולשקול את הדברים ולפעול כמתבקש מהם על פי רצון ה'. וזהו היפך חשיבת עמי הארץ, והשקפות הרחוב שקורים לאחים וכו' "מלשינים" (ולמלשינים אל תהי תקוה!) ושאר כינויי גנאי, ורואים ומתייחסים להנ"ל כמעשה בזוי אשר לא יעשה. ונהפוך הוא, כי זה מציל נפשות ונשמות. אלא שיוזרו לדייק בדבריהם ולא להגויס ולא להוסיף ולשנות ולשקר, שזה בחינת

מדרש

ויחלום יוסף חלום ויאמר אליהם שמעו נא אמר כך יהיו הנביאים מוכיחין אתכם (מיכה ו) שמעו נא את אשר ה' אומר והנה אנחנו מאלמים אלומים אתם כונסין פירות ואני כונס פירות שלכם רקיבים ושלי עומדין והנה קמה אלומתי וגם נצבה ר' לוי ורבי אחא רבי לוי אמר עתידין אתם לעשות אילילים אלמים לפני עגליו של ירבעם ולאמר אלה אלהיך ישראל א"ר אחא עתידיים אתם להעלים עלי דברים לפני אבא לומר חיה רעה אכלתהו ומאן קאים ליה משתיקווא דאימא קמה והנה קמה אלומתי וגם נצבה והנה תסובינה אלומותיכם כנגד ה' פעמים שהן עתידין להשתחוות לו ויאמרו לו אחיו המלוך תמלוך עלינו רבי לוי ור' סימון חד אמר מפני שענו אותו בעין רעה לפיכך מעמיד רשעים וחד אמר מפני שענו אותו בלשון כפול לפיכך הוא מעמיד מלכים.

(בראשית רבה פר, י')

תחילת הזכרת שם ערבות בהתורה לא נזכר כ"א אצל יהודה כ"ש אם תתן ערבון וכו' כי מתחילת התורה עד כאן לא נזכר שם ערבות כי עיקר הערבות מתחיל מיהודה שהוא בחי' משיח שיצא ממנו וזה בחי' מה הערבון וכו' ותאמר חותמך ופתילך ומטך אשר בידך, זה אפשר לבאר ע"פ התורה הנ"ל. כי באמת זה היחוד של יהודה ותמר הי' יקר מאד כי על ידם נמשך נשמת משיח כידוע וע"כ באמת מאת ה' הי' כל ענין הזה כ"ש צדקה ממני כשפרש"י שם כי כוונת תמר הייתה מתייראת מענין הנ"ל דהיינו מבחי' הרוח קנאה שהוא חורו של משיח שמלוש ביהודה והיתה מתייראת פן ע"י גודל הרוח קנאה שמלוש בו יקלקל אח"כ את הבנין הקדוש הזה כאשר הי' אח"כ באמת שהיתה בסכנה גדולה ועצומה כי אמר הוציאהו ותשרף וזה הי' מגדל קנאתו על פגם הברית כי יהודה הוא בחי' משיח שמקנא מאד ע"ז כנ"ל. ע"כ אמרה שיתן לה לערבון חותמך ופתילך ומטך וכו' היינו שא"א לגמור בנין הזה כ"א כשיסלק מעצמו בחי' קדושת הספרים הקדושים ששם שורה רוחו של משיח שהוא הרוח קנאה כדי שזה הרוח קנאה לא יקלקל בנין של היחוד הקדוש הזה וכו"ל. וזה בחי' חותמך ופתילך שהם בחי' טלית ותפילין כמובא שהם בחי' כלל התורה שיראל מקבלין על עצמן בכל יום ע"י הנחת טלית ותפילין. כי ציצית כלל התורה כ"ש וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות ה' וכו' וכן תפילין כתיב בהם למען תהי' תורת ה' בפיו ואז"ל הוקשה כל התורה כולה לתפילין וכל דיני כתיבת ס"ת למדים מתפילין. ומטך אשר בידך זה בחי' הקולמס שבו כותבין הספרים הקדושים כ"ש בוהר ובגלותא קדמאה במטה דילך בוע ימא, בגלותא בתראה בקנה דילך דאיהו קולמס בוע ימא דורייתא. היינו שביקשה ממנו שעתה יעלים ויסלק מעצמו קדושת הספרים הקדושים וימסור בידה כדי שיסתלק ע"י הרוח קנאה ששורה על הספרים כדי שלא יקלקל ח"ו בנין הזה כנ"ל כאשר הי' באמת שעיז דייקא ניצלה.

(ליקו"ה חו"מ הלכות ערב הלכה ד אות ו)

המשך הארות על מאמר "עתיקא טמיר וסתים" (בסימן כא)

כי יש שכל שאדם משיג אותו ע"י הקדמות רבות, והשכל הזה מכונה בשם "אחור", ויש שכל שבא לאדם בלא שום הקדמה אלא ע"י שפע אלקי, והשכל הזה מכונה בשם "קדם" ובשם פנים. וזה בחי' מה שכתוב בשירת האזינו, צור ילדך תשי, שכביכול התשנו כח של מעלה ע"י עווינו ואין כח בשכינה הק' להוליד המוחין (ע"ל אות ז), וע"כ כתוב בתריה אסתירה פני מהם וכו' וכו"ל.

והנה השכל שהוא בחי' "אחור" הזכירו רבינו בלשון "משיג אותו ע"י הקדמות רבות" כלומר שהאדם רודף אחריו עד שמשיגו, והשכל שהוא בחי' פנים הזכירו רבינו בל' "בא לאדם" כלומר בא מאליו, שאינו צריך לרדוף אחריו כלל ולהתייגע להבינו, כי מאחר שהתייגע וקידש עצמו בשאר עבודות הקדושות כשמירת ז' הנרות נותנים לו השפע הנ"ל במתנת שמים. כי בודאי מי שלא זכה לשפע אלקי עליו ללכת בחכמת האלקית לאט לאט בוהירות רבה כי אחרת יוכל לקצץ בנטיעות ולקלקל הרבה בזמן קצר כי אפילו שאר כל החכמות שלא באים משפע אלקי צריכים לפסוע בהם בפסיעה קטנה (וכדאיאת ביוה"ק האזינו, דף רצ"ד), דכל מלה דהוי בבחילו לא הוה בחכמתה שלימתא, וע"כ צריך לאזור את מתניו בסבלנות ולא לדחוק את השעה אלא ללכת לאט לאט לרגל המלאכה ולפי השגותיו עד שירחמו עליו מן השמים וכמ"ש חז"ל (וזהו לך לך, דף פ"ו). מי מי העיר ממזרח, דא אברהם דלא נטיל אתערותא לגביה קב"ה אלא ממזרח בגין דחמא שמשא דנפיק מצפרא מסטרא דמזרח נטיל אתערותא לנפשיה דאיהו קב"ה אמר דא הוא מלכא דברא יתי, פלח ליה כל ההוא יומא, לרמשא חמא שמשא דאתכניש וסיהרא נהרא אמר וכו' כיון דחמא קב"ה תאובתא דאברהם לגביה כדן אתגליה עליו ומליל עמיה עיי"ש. כי זה כלל גדול בעבודת ה' כי מי שמבקש את השי"ת באמת בלב שלם ולא מוצא מנוחה ומרגוע לנפשו בחיפוש, בודאי ובודאי שמן השמים ירחמו עליו וידירכוהו בדרך הקודש כמ"ש חז"ל (ליקוט שמעוני האזינו, ס"י תקמ"ב) עושה אדם עצמו לדבר אמת מוסרים לו מלאך מדבר אמת, וכמ"ש (דה"א כ"ח) אם תדרשנו ימצא לך, כי כבר אמרו חז"ל (פסחים ק"ב) יותר ממה שהעגל רוצה לינק פרה רוצה להניק, כן להבדיל כביכול השי"ת יושב ומצפה ומבקש ומתחנן לפנינו שנבקשהו בבחי' (עמוס ה') דרשוני וחיו, וחיו דווקא, בבחי' (קהלת ז') החכמה תחיה את בעליה, כי זהו כל תכלית שמים וארץ וכל העולמות העליונים והתחתונים כי השי"ת מחמת רחמנותו האציל ויצר וברא ועשה כל הבריאה למען נשיג כבודו ית' כמ"ש (ישעיה מ"ג) לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו.

תיקון הכללי

שְׁתָּה עוֹנוֹתֶינִי לְנֹגֵדךָ (תהלים ז, ח).

שְׁתָּה (שמת) עוֹנוֹתֶינִי לְנֹגֵדךָ. כי אנחנו בקלות ראשנו, חשבנו שאנחנו בסדר עם השמים (כלפי שמיא), הן מצד שמיעטנו בערך השלילי והשלכות עוונותינו, הן מצד ששכחנו אותם, ולא סילקנו וסידרנו את חובותינו כלפי שמיא, אבל כ"ז דמיונות שהתנפצו, כי אתה שמת עוונותינו לנגדך, ובפרט עלומינו, היינו חטאות נעורים, הקשים, והחמורים שצריכים תיקון רב, והלואי יצליחו לתקנם. שמת למאור פניך, היינו מול אור פניך, כי אין שכחה לפני כסא כבודך, וכ"ה בתרגום "עוֹנֵי תְּלִיּוֹתָא קְבֵל נְהוּר אֶפְרָךְ". או עלומינו, עוונות הנעלמים. כי האדם מעלימים מזכורו, וממעט חומרם, הן שהעלים משאר אנשים, הן שהם נעלמים, כי אתה ה' יודע תעלומות וסתרי כל חי, וכמ"ש שעתיד אדם לתת דו"ח (תניגה ה, א), "על כל הנעלם" כגון רוכב הנותן מכה כל שהיא לסוס שרוכב עליו שלא לצורך, או הרוקק בפני חבירו, וחבירו נגעל מכך. (מתוך הספר "שי למורא")

תפילה

וּתְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמַדַּת הַהִסְתַּפְּקוּת, שְׂאֻזְבָּה לְהִיּוֹת מְסַתַּפֵּק בְּמַעַט מִהָעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּשׁ בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כִּי אִם מִה שֶׁמִּכְרַח לְבַד בְּתַכְלִית הַצְּמִצּוּם וְהַהִסְתַּפְּקוּת, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה לְשִׁמְךָ וְלִזְכָּרְךָ לְבַד וְאֶפְלוּ כְּשִׁתְּזַכְּנִי לְהַגְדִּילַת הַדַּעַת בְּאַמְתָּה, שְׂאֻזְבָּה לְהַבִּין מְכַל הַדְּבָרִים אֶת הַרְמְזִים דְּקִדְשָׁה שֵׁשׁ בָּהֶם, אֵף עַל פִּי כֵן, לֹא אֶהְיֶה נוֹטֵה קָלָל לְהַרְבוֹת חֵס וְשְׁלוֹם בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה רַק לְהִסְתַּפֵּק בְּמוֹעֵט מְאֹד בְּצִמְצוּם גְּדוֹל בְּהִכָּרְחִיּוֹת לְבַד, וּבְקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה לְשִׁמְךָ לְבַד בְּאַמְתָּה וְעַקֵּר עַסְקֵי יְהִיָּה רַק בְּעִבּוֹדַת יְהוָה לְעֵסֵק כָּל יְמֵי בְּתוֹרָה וְתַפְלָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְתַעֲזָרְנִי שְׂאֶפְלוּ מִזֶּה הַהִסְתַּפְּקוּת וְהַהִכָּרְחִיּוֹת שֶׁתִּשְׁפִּיעַ לִי אֻזְבָּה לְהַפְרִישׁ מִמֶּנּוּ לְצִדְקָה וְאֻזְבָּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכָתוּב: "טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלֹה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט" וְאֻזְבָּה לְהַרְבוֹת בְּצִדְקָה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה וְעַל-יְדֵי הַצִּדְקָה שְׁלִי אֻזְבָּה לִיחַד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

(ליקוטי תפילות תפילה נד תרנו)

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל ערו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמות

תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ו שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה כלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

יריב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה